

Враховуючи викладене вважаємо, що диспозицію ч. 1 ст. 159 КК потрібно повернути до старої редакції - «Умисне порушення таємниці голосування». На нашу думку, така редакція ст. 159 КК Україна не звизить її змісту і в повній мірі забезпечить кримінально-правовою охороною таємницю голосування під час проведення виборів та референдуму.

Психологічні особливості відбування покарання неповнолітніми особами

Семесько К.В., курсант юридичного факультету ІКВС

Науковий керівник: викладач кафедри пенітенціарної педагогіки та психології ІКВС *Чичуга М.М.*

Проблема злочинності серед неповнолітніх є досить актуальною. Соціально-економічна ситуація, що склалася в сучасному суспільстві спричиняє чималий вплив на поведінку людей, їхнє відношення до оточуючих та майбутнього держави. Особливо, соціально, політична та економічна нестабільність держави може впливати на неповнолітніх осіб. Так як формування світогляду та досвіду особистості відбувається в підлітковому віці, то цілком можливе збільшення злочинів підлітками.

Згідно чинного кримінального законодавства кримінальній відповідальності підлягають особи, яким до вчинення злочину виповнилося 16 років. До кримінальної відповідальності також можуть притягуватися підлітки віком від 14 років, але вже за більш серйозні злочини [1, с. 10]. Одна з основних причин, чому особи скоюють злочини в такому ранньому віці, є педагогічна занедбаність. Вона обумовлена тим, що більшість підлітків ніде не навчалися, багато хто мав неповну сім'ю або взагалі не мали батьків. Через це у багатьох випадках злочинам передус девіантна поведінка: вживання алкоголю, наркотиків, ранні сексуальні стосунки, прояви вандалізму [2].

У поведінці неповнолітніх, які знаходяться у місцях позбавлення волі, проявляються як загальновікові, так і деякі специфічні для злочинців особистісні особливості. Зокрема, серед домінуючих характеристик підлітків переважають підвищений рівень тривожності, агресивність, імпульсивність дій, впертість, брехливість, егоїзм, самолюбство та вузькість світогляду. Це в свою чергу зумовлює низький рівень самоконтролю. За даними спостережень та досліджень, у більшості неповнолітніх сформовані адекватні погляди на громадянські почуття і обов'язки людей, роль праці в житті суспільства, норми моралі у взаємовідносинах з людьми [4].

Динаміка особистості засудженого і його системи відносин закономірно залежать від окремих етапів відбування покарання. До них відносять: період адаптації, основний період та період підготовки засудженого до звільнення.

Потрапляючи до УВП, засудженому доводиться пристосовуватись до навколишнього середовища, що часто призводить до загострення його негативних якостей. Соціальна ізоляція частіше всього призводить до втрати життєвих цінностей, установок цілей і перспектив, також в особистості засудженого спостерігається певний дискомфорт через сам факт засудження та можливого руйнування соціальних зв'язків [3, с. 43-44].

Потрібно зауважити, що кожний із етапів відбування покарання має свій «набір» різних емоційних станів, що потім часто виражаються у формі синдромів [3, с. 50]. Для всіх етапів характерні декілька синдромів: фрустраційний - виникає під час руйнування життєвих планів та перспектив; синдром очікування - пов'язаний з очікуванням певних подій (листа,

побачення, закінчення відбування покарання); синдром нудьги та туги (туга за рідними, за свободою, за друзями) може особливо гостро проявлятися після одержання листів з дому, побачень тощо [3, с. 52-53].

Тому, для подолання психічних станів, що негативно впливають на психіку засудженого, для успішної ресоціалізації неповнолітніх засуджених, необхідна комплексна система застосування психолого-педагогічних, а також медичних заходів, спрямованих на забезпечення відповідних умов життя засуджених, зведення до мінімуму негативних наслідків позбавлення волі та різниці між життям в ув'язненні й на волі, зміцнення соціально-корисних зв'язків з рідними [5].

Отже, можна зазначити, що психологічні особливості неповнолітніх засуджених мають певні особливості, на відміну від дорослих злочинців. Підлітки більше піддаються негативному впливу соціальної ізоляції, оточенню та умовам відбування покарань. Тому, в роботі з неповнолітніми засудженими потрібно використовувати цілий комплекс заходів з метою корекції та профілактики підліткової злочинності серед суспільства.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 3 верес. 2014 року: (ОФЦ, ТЕКСТ). - К. : ПАЛИВОДА А.В., 2014. - 168 с. - (Кодекси України).
2. Яровий А. Проблеми правового регулювання діяльності установ виконання покарання для неповнолітніх / А. Яровий // Вісник Академії правових наук України. - 1999. - [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://shpargalka.org.ua/r/0/753.html>
4. Чичуга М.М. Індивідуально-психологічні особливості підлітків, що перебувають в місцях попереднього ув'язнення / М.М. Чичуга // Проблеми особистості в сучасній науці: результати та перспективи досліджень. - Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. - Серія «Соціологія. Психологія. Педагогіка». Тематичний випуск № 2. / Відп. ред.: І. П. Манюха - К.: Гнозис, 2009. - С. 401 - 403.
5. Юридичний портал-бібліотека України онлайн. - [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://meگو.info/матеріал/8-3-заходи-виправлення-і-ресоціалізації-засуджених-неповнолітніх>

Сутність та визначення поняття «неправомірна вигода»

Сивопляс Ю.Ю., ад'юнкт кафедри кримінального права НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Смаглюк О.В.*

Розбудова України як демократичної, правової держави була і є одним з найпріоритетніших напрямів державної політики. Передумовою успішної реалізації нових реформ слід вважати боротьбу із корупцією. Корупція, як суспільне явище зумовлена періодичним характером та залежністю від політичної ситуації. На підтвердження висловленого наведемо дані дослідження міжнародної організації «Transparency International», згідно з якими Україна займає 144 місце у рейтингу серед країн світу за рівнем корумпованості у органах державної влади.

Разом з тим, проблема одержання неправомірної вигоди в Україні характеризується сталою тенденцією до поширення й в усіх сферах суспільного життя. Тому, дослідження поняття «неправомірна вигода» у форматі аналізу норм антикорупційних нормативно-правових актів надасть можливість визначити її сутність, що сприятиме зниженню рівня корумпованості у праввідносинах в різних сферах суспільного життя.

Сутність неправомірної вигоди законодавцем розуміється як явище, що передбачене в нормах чинного законодавства. Водночас, якщо трактувати співвідношення сутності та явища, то слушною буде позиція І. І. Котюка про те, що сутність являє собою зміст явища, зовнішній прояв якого є лише певним аспектом його сутності, пізнання якої здійснюється шляхом аналізу та синтезу, спрямованим в глибину явища, від явища до сутності, від сутності першого